

Sygn. akt VII U 1104/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: Małgorzata Nakielska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 lutego 2018 r. w Warszawie

sprawy Z. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

o wcześniejszą emeryturę (z warunków szczególnych)

na skutek odwołania Z. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 25 maja 2015 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Z. O. w dniu 26 czerwca 2015 r. wniósł

za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział

w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie odwołanie od decyzji z dnia 25 maja 2015 r., znak: (...).

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie art. 184 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez przyjęcie, że nie udowodnił 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony wniósł o zaliczenie zatrudnienia do stażu pracy w warunkach szczególnych w Szkole Podstawowej nr (...) w W. w okresach od dnia 12 października 1992 r. do dnia 4 maja 1993 r. i od dnia 1 października 1993 r. do dnia 10 maja 1994 r. oraz w Szkole Podstawowej nr (...) w W. w okresach od dnia 15 października 1994 r. do dnia

30 kwietnia 1995 r., od dnia 1 listopada 1995 r. do dnia 30 kwietnia 1996 r., od dnia 15 października 1996 r. do dnia 30 kwietnia 1997 r. oraz od dnia 15 października 1997 r. do dnia 30 kwietnia 1998 r. Odwołujący wniósł również o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz o zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów postępowania (k. 2-5 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 17 lipca 2015 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że odwołujący nie spełnił wymogu 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych na dzień 1 stycznia 1999r., ponieważ zaliczono mu jedynie 12 lat, 1 miesiąc i 9 dni jako okres wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Nie uwzględniono do pracy w warunkach szczególnych okresów wymienionych przez ubezpieczonego w odwołaniu, gdyż świadectwa wykonywania prac w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze nie wskazują charakteru wykonywanej pracy i stanowiska

ściśle według wykazu, działu, pozycji i punktu załącznika do zarządzenia ministra, którym podlegał zakład pracy (k. 10-11 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w piśmie procesowym z dnia 17 lutego 2017 r. wniósł o umorzenie postępowania

na podstawie art. 477⁽¹³⁾ k.p.c. w zakresie, w jakim zmieniona została zaskarżona decyzja z dnia 25 maja 2015 r. oraz o oddalenie odwołanie na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. w pozostałym zakresie, w przypadku jego rozszerzenia na decyzję z dnia 15 lutego 2017r., znak: (...). Organ rentowy zaliczył odwołującemu dodatkowo do stażu pracy w warunkach szczególnych okresy od dnia 1 października 1993 r. do dnia 10 maja 1994 r., od dnia 1 listopada 1995 r. do dnia 30 kwietnia 1996r., od dnia 15 października 1996 r. do dnia 30 kwietnia 1997 r., od dnia 15 października 1997 r. do dnia 30 kwietnia 1998 r. oraz od dnia 15 października 1998r. do dnia 31 grudnia 1998r. Natomiast nie zostały uwzględnione okresy:

- od dnia 12 października 1992 r. do dnia 4 maja 1993 r., ponieważ z pisma Dyrektora Gimnazjum (...) w W. z dnia 16 maja 2015 r. wynika, że okres ten został omyłkowo zaliczony do okresów pracy w warunkach szczególnych;

- od dnia 15 października 1994 r. do dnia 30 kwietnia 1995 r., ponieważ z pisma Dyrektora Szkoły Podstawowej (...)w W. z dnia 16 czerwca 2015r. również wynika, że okres ten został omyłkowo zaliczony do okresów pracy w warunkach szczególnych (k. 141 a. s.).

Z. O. w piśmie procesowym z dnia 16 marca 2017 r. zmodyfikował odwołanie poprzez zaskarżenie decyzji organu rentowego

z dnia 15 lutego 2017 r., znak: (...). Odwołujący wniósł o uwzględnienie do stażu pracy w warunkach szczególnych okresów zatrudnienia w Szkole Podstawowej (...)w W. od dnia 12 października 1992 r. do dnia 4 maja 1993 r. oraz w Szkole Podstawowej (...) w W. od dnia 15 października 1994 r. do dnia 30 kwietnia 1995 r. Ubezpieczony ponownie wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz o zasądzenie od organu rentowego na jego rzecz kosztów postępowania (k. 159-162 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. O., urodzony w dniu (...), złożył wniosek w dniu 28 października 2014 r. o emeryturę (k. 1 a. e.).

Odwołujący zatrudniony był w Szkole Podstawowej Nr (...) w W. w okresach od dnia 12 października 1992 r. do dnia 4 maja 1993 r. oraz od dnia 1 października 1993 r. do dnia 10 maja 1994 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku palacza centralnego ogrzewania (świadczenia pracy z dnia 4 maja 1993 r. i z dnia 10 maja 1994 r. - k. 14-16 a. k.)

Następnie Z. O. zatrudniony był w Szkole Podstawowej Nr (...)

w W. w okresach od dnia 15 października 1994 r. do dnia 30 kwietnia 1995r., od dnia 1 listopada 1995 r. do dnia 30 kwietnia 1996 r., od dnia 15 października 1996r. do dnia 30 kwietnia 1997 r., od dnia 15 października 1997 r. do dnia 30 kwietnia 1998 r. oraz od dnia 15 października 1998 r. do dnia 30 kwietnia 1999 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku palacza centralnego ogrzewania (świadczenia pracy z dnia 4 maja 1995 r., z dnia 30 kwietnia 1996 r., z dnia 30 kwietnia 1997 r., z dnia 30 kwietnia 1998 r. oraz z dnia 30 kwietnia 1999 r. - k. 17, 18, 21, 22 i 24 a. k.).

Wymienione Szkoły wydały ubezpieczonemu świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (k. 43 i 45 a. e.).

Pismem z dnia 16 czerwca 2015r. Gimnazjum (...) w W. poinformowało ubezpieczonego, że w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach zaszła oczywista pomyłka polegająca na tym, że okres od dnia 12 października 1992r. do 4 maja 1993r. został pomyłkowo zaliczony do pracy w warunkach szczególnych (k. 107 t. II a.e.).

W tym samym dniu wymienione Gimnazjum sporządziło świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w którym potwierdziło, że ubezpieczony w okresie od dnia 1 października 1993r. do 10 maja 1994r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego Wykaz A dział XIV poz. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. na stanowisku palacza centralnego ogrzewania (k. 109 t. II a.e.).

Analogicznie, Dyrektor Szkoły Podstawowej (...) w W. Pismem z dnia 16 czerwca 2015r. poinformował ubezpieczonego, że w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 22 października 2014r. zaszła oczywista pomyłka. Okresy od dnia 15 października 1994r. do dnia 30 kwietnia 1995r. od 11 października 1999r. do 30 kwietnia 2000r. oraz od 16 października 2000r. do 30 kwietnia 2001r. zostały omyłkowo zaliczone do pracy w warunkach szczególnych (k. 95 t. II a.e.). Jednocześnie Dyrektor Szkoły wydał ubezpieczonemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, którym potwierdził, że ubezpieczony w okresach:

- od 1 listopada 1995r. do 30 kwietnia 1996r.
- od 15 października 1996r. do 30 kwietnia 1997r.
- od 15 października 1997r. do 30 kwietnia 1998r.
- od 15 października 1998r. do 30 kwietnia 1999r.
- od 15 października 2001r. do 30 kwietnia 2002r.

stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego Wykaz A dział XIV poz. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. na stanowisku palacza centralnego ogrzewania (k. 97 t. II a.e.).

W dniu 28 października 2014r. Z. O. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę, do którego załączył odpowiednie dokumenty (k. 1 i nast. T. II a.e.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał decyzję z dnia 25 maja 2015 r., znak: (...), na mocy której odmówił odwołującemu prawa do emerytury. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczony legitymuje się stażem pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 12 lat, 1 miesiąca i 9 dni, zamiast wymaganych 15 lat. Oddział nie uwzględnił do pracy w warunkach szczególnych okresów od dnia 12 października 1992 r. do dnia 4 maja 1993 r. i od dnia 1 października 1993 r. do dnia 10 maja 1994 r. w Szkole Podstawowej nr (...) w W. oraz od dnia 15 października 1994 r. do dnia 30 kwietnia 1995 r., od dnia 1 listopada 1995 r. do dnia 30 kwietnia 1996 r., od dnia 15 października 1996 r. do dnia 30 kwietnia 1997 r. oraz od dnia 15 października 1997r. do dnia 30 kwietnia 1998 r. w Szkole Podstawowej nr (...) w W., ponieważ pracodawca nie podał charakteru wykonywanej pracy i stanowiska ściśle według wykazu, działu, pozycji i punktu załącznika do zarządzenia ministra, któremu podlegał zakład pracy (k. 93 a. e.).

W wystawionym świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze okresy od dnia 15 października 1994 r. do dnia 30 kwietnia 1995 r., od dnia 11 października 1999 r. do dnia 30 kwietnia 2000 r. oraz od dnia 16 października 2000 r. do dnia 30 kwietnia 2001 r. zostały omyłkowo wliczone do pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący będąc zatrudnionym w Szkole Podstawowej (...) w W. w okresach od dnia 1 listopada 1995 r. do dnia 30 kwietnia 1996 r., od dnia 15 października 1996 r. do dnia 30 kwietnia 1997 r., od dnia 15 października 1997 r. do dnia 30 kwietnia 1998 r., od dnia 15 października 1998 r. do dnia 30 kwietnia 1999 r. oraz od dnia 15 października 2001 r. do dnia 30 kwietnia 2002 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace nieautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego ujętych w wykazie A, dziale XIV pod pozycją 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. na stanowisku palacza centralnego ogrzewania (pismo Dyrektora Szkoły Podstawowej (...)w W. z dnia 16 czerwca 2015r. i świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 16 czerwca 2015 r. - k. 95-97 a. e.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. w dniu 15 lutego 2017 r. wydał decyzję znak: (...), zgodnie z którą ponownie odmówił odwołującemu prawa do emerytury. Organ rentowy zaliczył odwołującemu dodatkowo do stażu pracy w warunkach szczególnych okresy od dnia 1 października 1993 r. do dnia 10 maja 1994 r., od dnia 1 listopada 1995 r. do dnia 30 kwietnia 1996 r., od dnia 15 października 1996 r. do dnia 30 kwietnia 1997 r., od dnia 15 października 1997 r. do dnia 30 kwietnia 1998 r. oraz od dnia 15 października 1998 r. do dnia 31 grudnia 1998 r. Oddział wskazał jednak, że ubezpieczony w dalszym ciągu nie udowodnił 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych (k. 127 a. e.).

W latach 1994-1998 w kotłowni szkolnej należącej do Gimnazjum (...) W. znajdowały się kotły stalowe typu (...), które zostały wymienione w 1992 roku. Następnie w 2002 r. piece te zostały wymienione na olejowo-gazowe, a obecnie Szkoła nie ma dokumentacji wcześniej używanych kotłów (pismo Gimnazjum (...) w W. z dnia 14 lipca 2017 r. – k. 199 a. s.).

Odwołujący w dniu 26 stycznia 1993 r. spełnił wymogi kwalifikacyjne w zakresie gospodarki energetycznej i mógł prowadzić eksploatację na stanowisku eksploatacji kotłów wodnych do temperatury 373K/100^oC i kotłów parowych do 0,07 MPa (zaświadczenie kwalifikacyjne E w zakresie eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych ważne do dnia 26 stycznia 1998 r. – akta osobowe).

Następnie w dniu 1 grudnia 1997 r. ubezpieczony Z. O. spełnił wymogi kwalifikacyjne w zakresie gospodarki energetycznej i mógł prowadzić eksploatację na stanowisku eksploatacji kotłów wodnych niskotemperaturowych do temperatury 373K/100^oC i kotłów parowych do 0,07 MPa (zaświadczenie kwalifikacyjne E w zakresie eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych ważne do dnia 1 grudnia 2002 r. – akta osobowe).

W latach 1994-2002 w Szkole Podstawowej (...) w W. (obecna nazwa) znajdowały się w kotłowni dwa kotły stalowe wodne opalane węglem o powierzchni ogrzewalnej 50m⁽²⁾, temperaturze 95^(o) i ciśnieniu 2,5 Atm. oraz jeden kocioł stalowy wodny do ciepłej wody opalany węglem o mocy znamionowej 140 KW, powierzchni ogrzewalnej 20m⁽²⁾, temperaturze 95^(o) i ciśnieniu 2,5 Atm. (zaświadczenie z dnia 7 czerwca 2002 r. – akta osobowe).

W trakcie zatrudnienia w Szkole Podstawowej Nr (...) w W. w latach 1992-1994 odwołujący pracował jako palacz CO stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony pracował w systemie zmianowym 24 na 48 godzin. Odwołujący palił w dwóch kotłach wodnych, gdzie jeden z nich obejmował centralne ogrzewanie, a drugi ciepłą wodę. W szkole były trzy kotły. Zadaniem odwołującego było utrzymanie ciepła przez całą dobę. Kotły były opalane węglem. Ubezpieczony przewoził węgiel na taczce z pomieszczenia, w którym był składowany, do pomieszczenia, w którym znajdowały się kotły. Po wrzuceniu węgla do kotłowni, odwołujący zamiatał plac, a także wywoził popiół na wskazane miejsce. Ubezpieczony nie odsnieżał, ponieważ w szkole zatrudniony był dozorca. Odwołujący w Szkole Podstawowej Nr (...) w W. w latach 1994-1998 również pracował tylko i wyłącznie jako palacz w pełnym wymiarze czasu pracy, a do jego obowiązków należała obsługa pieca. Ubezpieczony pracował w systemie 24 na 48 godzin. W szkole były cztery kotły: trzy do centralnego ogrzewania i jeden do ciepłej wody. Odwołujący przewoził węgiel na taczkach z dwóch sąsiednich pomieszczeń. W między czasie ubezpieczony czyścił piece, wygarniał sadzę i wykonywał rusztowanie paleniska. Prace porządkowe w szkole wykonywała osoba zatrudniona na stanowisku dozorca. W obu szkołach temperatura wody utrzymywała się w granicach 70-80 stopni (zeznania świadków S. K., Z. P., M. J. oraz przesłuchanie odwołującego – k. 54-55, 127 i 152-153 a. s.).

Odwołujący nie legitymował się uprawnieniami do obsługi przemysłowych kotłów wodnych. Z zaświadczeń kwalifikacyjnych wynika, że w okresach od dnia 26 stycznia 1993 r. do dnia 26 sierpnia 1998 r. i od dnia 1 grudnia 1997 r. do dnia 1 grudnia 2002 r. legitymował się uprawnieniem kwalifikacyjnym wymaganym dla palacza kotłów wodnych o temperaturze wody do 373K/100^(o)C. Obsługiwane przez ubezpieczonego kotły wodne nie spełniały minimalnych wymagań zarówno w zakresie mocy co najmniej 1 MW, jak i temperatury wody na wylocie co najmniej 388K/115^(o)C, do których obsługi nie spełniał wymogów kwalifikacyjnych. Wobec powyższego nie podlegają uznaniu za wykonywane w szczególnych warunkach prace odwołującego w okresach od dnia 12 października 1992 r. do

dnia 4 maja 1993 r., od dnia 1 października 1993 r. do dnia 10 maja 1994 r., od dnia 15 października 1994 r. do dnia 30 kwietnia 1995 r., od dnia 1 listopada 1995 r. do dnia 30 kwietnia 1996 r., od dnia 15 października 1996 r. do dnia 30 kwietnia 1997 r. oraz od dnia 15 października 1997 r. do dnia 30 kwietnia 1998 r., ponieważ nie spełniają warunków zakwalifikowania do rodzaju prac o nazwie: prace nieautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego wymienionego w dziale XIV Prace różne pod pozycją 1 wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia. Kotły do podgrzewania wody dla celów centralnego ogrzewania a także kotły dla potrzeb ciepłej wody użytkowej – bez względu na rodzaj zasilanych obiektów – nie są używane dla wzbudzenia i podtrzymywania procesów technologicznych w przemyśle, co oznacza, że nie podlegają zakwalifikowaniu jako kotły typu przemysłowego (opinia główna i uzupełniająca biegłego sądowego z zakresu BHP - k. 170-178 i 219-221 a. s.).

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, w tym akt rentowych i akt osobowych, zeznań świadków S. K., Z. P., M. J. oraz przesłuchania odwołującego, a także dowodu z opinii głównej i uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu BHP J. P. (2).

Dowody w zakresie, w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają. Sąd za bezsporny w sprawie uznał materiał dowodowy związany ze świadczeniem pracy przez ubezpieczonego w spornym okresie czasu oraz niekwestionowany w dalszym toku postępowania ogólny staż pracy ubezpieczonego. Sąd dodatkowo uznał, co do zasady za wiarygodne wszystkie świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w zakresie ich wytworzenia. Jednakże okoliczności związane ze sprostowaniem tych świadectw przez pracodawcę ubezpieczonego nie były istotne dla rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd uznał również w szczególności za wiarygodną opinię sporządzoną przez biegłego sądowego z zakresu BHP, który posiada doświadczenie w opiniowaniu podobnych spraw. Zdaniem Sądu, zawarte w opinii wnioski wyprowadzone ze zgromadzonych dokumentów, a także z zeznań świadków są logiczne oraz korelują z pozostałym materiałem dowodowym. Opinia została sporządzona w sposób fachowy i wyczerpujący, a jej treść odnosiła się do wszystkich spornych okoliczności zaistniałych w niniejszej sprawie. Ponadto biegły w sposób kompleksowy przytoczył stan prawny, który następnie zastosował podczas oceny, czy odwołujący wykonywał pracę w warunkach szczególnych.

Sąd jednocześnie dał wiarę zeznaniom świadków S. K., Z. P. i M. J. oraz strony w zakresie wykonywania przez odwołującego konkretnych czynności w ramach zatrudnienia w spornych okresach czasu. Na podstawie treści zeznań świadków, Sąd jednoznacznie ustalił, że spotykali oni ubezpieczonego przy wykonywaniu przez niego obowiązków i posiadali wiedzę odnoszącą się do zakresu jego faktycznej pracy w pełnym wymiarze czasu.

Sąd pominął przy tym zeznania świadków M. D.

i T. Ś.. Świadczenie to osoby, które nie współpracowały bezpośrednio z odwołującym w spornych okresach czasu, a zatem nie posiadały wiedzy dotyczącej faktycznie wykonywanych przez niego czynności w ramach obowiązującego stosunku pracy.

Zdaniem Sądu zgromadzony materiał dowodowy nie budził wątpliwości i był wystarczający do wydania orzeczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania Z. O. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 25 maja 2015 r., znak: (...) i z dnia 15 lutego 2017 r., znak: (...) są niezasadne i podlegają oddaleniu.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U.

z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Warunkiem nabycia uprawnień emerytalnych jest spełnienie przesłanki posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 27 i przesłanki stażu pracy w szczególnych warunkach w dniu wejścia w życie ustawy emerytalnej, tj. 1 stycznia 1999 r., nieprzystąpienie do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenie wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wykaz prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, o których mowa w powołanym art. 184 ustawy nie podlega wykładni rozszerzającej. Prace te ściśle i jasno zostały określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43) zwanego dalej „rozporządzeniem”. Jednakże nabycie uprawnień z tytułu wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze podlega dalszym ograniczeniom. Aby daną pracę uznać za wykonywaną w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, pracownik ma obowiązek wykonywać ją stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, na danym stanowisku pracy w świetle § 2 ust. 1 rozporządzenia.

W myśl art. 32 ust. 2 ustawy, za pracowników zatrudnionych

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia, przy czym wiek emerytalny powyższej kategorii pracowników, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których pracownikom tym przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Zgodnie z powyższym rozporządzeniem, aby mężczyzna mógł nabyć prawo do emerytury powinien:

1. posiadać 25-letni okres zatrudnienia, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia);
2. wykonywać pracę wymienioną w wykazie A (Prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego), będącym załącznikiem do rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego;
3. osiągnąć wiek emerytalny wynoszący 60 lat (§ 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia);
4. być zatrudniony przez co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach (§ 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia)

Bezspornym w sprawie pozostawało, że odwołujący w dniu 20 maja 2015 r. ukończył wiek 60 lat uprawniający go do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury z warunków szczególnych. Ponadto ubezpieczony udowodnił, że legitymuje się 25-letnim ogólnym stażem pracy oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Zatem w niniejszej sprawie przedmiot sporu wyznaczało ustalanie, czy odwołujący posiada 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych.

Sąd w trakcie postępowania przeprowadził dowód z zeznań świadków oraz z przesłuchania odwołującego. W oparciu o treść ich przesłuchania, Sąd zważył, że bez wątpienia ubezpieczony był zatrudniony i wykonywał pracę w spornych okresach czasu. Jednakże dla ustalenia, czy praca ubezpieczonego jako palacza centralnego ogrzewania wykonywana była w warunkach szczególnych, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu BHP. Sąd doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie praca ubezpieczonego jako palacza nie mogła zostać zaliczona do warunków szczególnych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

W dziale XIV, pod pozycją 1 wykazu A stanowiącego załącznik do wyżej wymienionego rozporządzenia ujęte są prace niezautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego. Sąd zważył, że praca wykonywana przez odwołującego mogłaby zostać zaliczona do warunków szczególnych, gdyby pracował **przy kotłach typu przemysłowego**. Natomiast Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w piśmie z dnia 14 listopada 1985 r. wskazał, że zgodnie z Polską Normą PN-70/H-83136 do kotłów typu przemysłowego zaliczają się te, których moc przekracza 1 MW, przy czym w kotłach wodnych temperatura wody na wylocie przekracza 388K/115^(o)C, a w kotłach parowych ciśnienie przekracza 70 Kpa, co daje około 0,7 Atm. Tymczasem z zeznań odwołującego wynika, że temperatura w kotłach nie przekraczała 80^(o)C.

Także Szkoła Podstawowa (...) w W. potwierdziła, że w latach 1994-2002 znajdowały się w kotłowni kotły, w których występowała temperatura 95^(o)C. Ponadto należy wskazać, że ubezpieczony w spornych okresach legitymował się uprawnieniami kwalifikacyjnymi wymaganymi dla palacza kotłów wodnych o temperaturze wody **do 100^(o)C**. W związku z tym Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczony faktycznie nie wykonywał czynności przy kotłach wodnych o temperaturze wody przekraczającej 115^(o)C, co byłoby przesłanką do uwzględnienia mu zatrudnienia do pracy w warunkach szczególnych.

Na marginesie rozważań prawnych należy wskazać, że odwołujący w toku postępowania sądowego nie przedstawił argumentów mogących skutkować zmianą zaskarżonej decyzji. Ubezpieczony w pismach procesowych z dnia 20 czerwca 2017r., 1 grudnia 2017 r. i 14 lutego 2018 r. (k. 193, 214 i 237 a. s.) czynił zarzuty do opinii głównej i uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu BHP J. P. (2). Według ubezpieczonego ocena, czy pracował w warunkach szczególnych wymaga informacji o rodzaju zamontowanego i działającego w szkole kotła, których to informacji nie podali zeznający świadkowie. Wskazał również, że ocena kotła została oparta na dokumentach, zamiast na istniejącym stanie rzeczy. Jednakże z opinii biegłego sądowego wynika, że w polskim prawie nie są określone przesłanki warunkujące zaliczenie kotła do typu przemysłowego. Natomiast kotły do podgrzewania wody dla celów centralnego ogrzewania, a także kotły dla potrzeb ciepłej wody użytkowej nie są używane dla wzbudzenia i podtrzymywania procesów technologicznych w przemyśle. Powyższe oznacza, że nie podlegają one zakwalifikowaniu jako kotły typu przemysłowego. Wbrew subiektywnej opinii odwołującego, biegły sądowy w sposób wyczerpujący wypowiedział się na temat dotyczący możliwości zaliczenia kotłów do typu przemysłowego zgodnie z wykazem A stanowiącym załącznik do rozporządzenia. Dodatkowo odwołujący wskazywał, że dyrekcja w sposób nieuprawniony sprostowała okresy na skutek omyłek zachodzących w świadectwach wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i w efekcie nie zaliczyła ich do pracy w warunkach szczególnych. Jednakże Sąd zważył, że dokumenty wystawione przez pracodawcę nie stanowią dokumentów urzędowych w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., gdyż nie jest on organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. Sąd zważył, że świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze traktuje się w postępowaniu sądowym jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c. Dokument taki podlega kontroli zarówno, co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej. Zgromadzony materiał dowodowy, a w szczególności opinia sporządzona przez biegłego sądowego z zakresu BHP nie pozwoliła na zaliczenie odwołującemu do pracy w warunkach szczególnych spornych okresów zatrudnienia. Zatem, w ocenie Sądu, organ rentowy prawidłowo uznał, że ubezpieczony nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązków na stanowisku palacza centralnego ogrzewania.

Z tych też przyczyn, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Zarządzenie: (...)